

Той отъ отвръщение къмъ всичко, що е гръцко си промѣнилъ името и се нарекълъ по името на дѣда си, Симеонъ¹⁰³. Но за жалость имената не създаватъ характери, нито пъкъ измѣняватъ обстоятелствата. Николица, защитникътъ на крѣпостъта Сърбица, при прѣвзимането на послѣдната отъ императора Василий, билъ заробенъ и, слѣдъ като билъ произведенъ патриций, билъ изпратенъ въ Цариградъ, отъ дѣто избѣгалъ и се съединилъ съ Самуила. Въ движението си пъкъ въ Македония той попадналъ въ една византийска войска, билъ повторно плѣненъ и вързанъ прѣдставенъ на императора, който го изпратилъ въ затвора въ Цариградъ. Отъ тамъ той повторно избѣгалъ, завърналъ се въ Македония, продължилъ да воюва противъ византийцитѣ и слѣдъ покорението на цѣлата самуилова държава отъ Василия Българоубиеца послѣденъ отъ българскитѣ войводи се прѣдалъ¹⁰⁴. Войнствениятъ управителъ на воденската крѣпостъ, князь Драксанъ, слѣдъ плѣняването му при завладяването на послѣдната отъ византийцитѣ, поискалъ да се настани въ градъ Солунъ, и молбата му била удовлетворена. По заповѣдъ на императора Василий той билъ ожененъ за една видна гъркина. Обаче слѣдъ кратко врѣме оставилъ жена си съ двѣ

¹⁰³ Cedr. II, 455. „Ἐνεχείρισε δὲ καὶ τὴν πόλιν τῶν Σκοπίων τῷ βασιλεῖ ὁ ταύτης ἄρχων παρὰ τοῦ Σαμουὴλ τεταγμένος Ῥωμανός, ὁ Πέτρου μὲν τοῦ βασιλέως τῶν Βουλγάρων υἱὸς τοῦ δὲ Βορίσου ἀδελφός, Συμεὼν τῷ τοῦ πάππου ὀνόματι μετονομασθεὶς· ὃν ὁ βασιλεὺς ἀποδεξάμενος τῆς προαιρέσεως πατρικίον τε τιμὰ καὶ πραιπόσιτον, καὶ στρατηγεῖν ἐκπέμπει Ἀβύδου“.

¹⁴⁴ Cedr. II, 453, 474. „Τότε καὶ Νικολιτζᾶς ὁ πολλάκις ληψθεὶς καὶ τοσαυτάκις ἀφεθείς, ἐν τισιν ὄρεσι κρυπτόμενος, ὡς ἐπέμφθη δυνάμεις κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν οἱ συνόντων οἱ μὲν προσεχώρησαν ἐθέλοντί οἱ δὲ ἡλίσκοντο, αὐτόμολος κάτεισι νυκτὸς εἰς τὸ στρατόπεδον, καὶ τῇ χειρὶ κρούσας τὴν θύραν προσήγγειλεν ἑαυτὸν ὅστις εἶη καὶ ὅτι παρὰδίδωσιν ἐκουσίως τὸ σῶμα τῷ βασιλεῖ“.